Sport școlar

PREA MULTE „CORIGENȚE" LA GIMNASTICĂ

Asemenea atletismului și înotului, gimnastica ajută cel mai mult la dezvoltarea fizică armonioasă a tineretului, creează premise favorabile pentru însușirea corectă a diverselor deprinderi de ținută și mișcare. În același timp, din rîndurile tineretului școlar trebuie selecționate, în primul rînd, elementele talentate pentru gimnastica de performanță, lucru posibil numai în condițiile în care acestui sport al vigoarei și al supleței i se dă atenția cuvenită, atît în cadrul lecțiilor cît și în cel al activităților sportive extrașcolare.

Raidul nostru prin cîteva școli din Ploiești, Roman, Bacău, Arad și Craiova și-a propus să constate dacă profesorii de educație fizică pun accentul cuvenit pe practicarea gimnasticii.

Unde este interes, sînt și rezultate bune, unde nu...

În cadrul celor 19 școli generale și 15 licee și școli profesionale din Arad lucrează 65 de profesori de educație fizică. Dintre aceștia, unii depun o activitate susținută pentru dezvoltarea gimnasticii. De pildă, la Liceul nr. 1, profesorul Alfred Clemens prezintă la toate concursurile echipe masculine bine pregătite care obțin rezultate frumoase. De asemenea, elevele de la Liceul nr. 2 (prof. Letiția Muscă) au avut comportări bune la competițiile de pînă acum. Pot fi menționați și reprezentanții Liceului nr. 4 (prof. Ștefan Ziegler). Toate acestea dovedesc preocuparea care există în aceste școli pentru depistarea și pregătirea elementelor de perspectivă.

Din păcate, nu în toate școlile se acordă aceeași atenție gimnasticii. De exemplu, la Școala profesională CFR (prof. Nicolae Manea) sau la Școala pedagogică (prof. Pavel Sfiriilă), această ramură sportivă nu stă în centrul preocupărilor profesorilor respectivi, motiv pentru care elevii și elevele acestor școli nu au rezultate mulțumitoare la concursuri.

Tovarășul I. Petrovan, secretar cu problemele tehnice la C.S.O. Arad, ne spunea că, datorită măsurilor luate ca și sprijinului din ce în ce mai consistent al profesorilor de educație fizică, gimnastica tinde să capete o pondere tot mai mare în toate școlile din orașul de pe Mureș, să se dezvolte pe măsura posibilităților existente. Să sperăm!

CT. C.

Pe cînd și în orașul Ploiești?

Am făcut — recent — un scurt popas la Ploiești. În școlile generale, în liceele și școlile profesionale de aici învață mii de elevi. Sportul școlar din orașul petroliștilor a cunoscut în anii din urmă o frumoasă dezvoltare. Din rîndurile elevilor ploieșteni s-au ridicat numeroase talente care, la multe ramuri de sport, au îmbrăcat tricourile echipelor naționale.

Dar la gimnastică? Aici, situația nu se prezintă la nivelul cerințelor actuale. Răsfoind lista sportivilor ploieșteni care au făcut parte din reprezentativele țării sau care au ajuns pe un loc fruntaș în ierarhia celor mai buni gimnaști, putem evidenția doar cîteva nume ce s-au impus pe plan republican: cu ani în urmă, Anastasia Ionescu și Olga Ionescu și, mai recent, Elena Ceampelea (de la Petrolul — unde lucrează cu bune rezultate antrenoarea Elena Sima). Din rîndurile elevilor ploieșteni s-au mai evidențiat frații Costache, M. Lisovschi, M. Tătuc, Rodica Cheșa, sportivi care au ajuns să lucreze la nivelul exercițiilor de maestru. Recent, au început să se afirme Florica Constantin, Eugen Dumitrescu și Liviu Mazilu.

Dar aceste exemple sînt departe de a satisface, ținînd seamă de numărul mare de elevi din oraș. Care este motivul pentru care gimnastica nu se dezvoltă în orașul Ploiești pe măsura exigențelor? Răspunsul l-am aflat în bună măsură de la prof. Gh. Baizat, antrenor de gimnastică și director adjunct al Școlii sportive.

„Este adevărat că școlile din orașul nostru — ne spunea prof. Gh. Baizat — *au dat prea puține elemente pentru gimnastică. Firește, pentru a lucra cu elevii la această ramură, ai nevoie de condiții deosebite față de alte sporturi. În orașul Ploiești, la unele școli, lipsesc aceste condiții. Dar nu-i mai puțin adevărat că, în multe cazuri, în cadrul lecțiilor de educație fizică, profesorii se limitează să lucreze cu elevii doar ceea ce prevede programa de învățămînt, adică inițierea elevilor în executarea unor exerciții simple (rostogolirile, stîndul pe cap, pe mîini, podul etc.) și insistă, mai ales, pe probele de control, care sînt foarte ușoare. În orele de activități sportive se pune accent numai pe jocuri. Iată de ce selecția pentru secțiile de performanță — mai ales pentru Școala sportivă — este o problemă grea"*.

Într-adevăr, așa stau lucrurile. Din rîndurile elevilor ploieșteni, doar foarte puțini au îmbrățișat gimnastica, foarte puțini au continuat să se pregătească pentru sportul de performanță. Confirmă acest fapt numărul extrem de mic — cinci — al secțiilor de gimnastică din orașul Ploiești afiliate la federația de specialitate (Școala sportivă, Liceul cu program de educație fizică, Liceul nr. 5, Liceul nr. 2 și clubul Petrolul).

Să mai mire oare pe cineva rezultatele obținute de gimnaștii ploieșteni la campionatele republicane școlare sau la cele de juniori, ca să nu mai vorbim de seniori? Cînd este nevoie să se alcătuiască o selecționată a regiunii în vederea campionatelor școlare, selecționerii sînt puși în încurcătură. Pentru a ieși cu... fața curată, se apelează de fiecare dată la echipa Școlii sportive. Bine că există măcar aici cîțiva gimnaști...

Ce trebuie făcut?

În primul rînd, e nevoie de o muncă mai intensă și de calitate din partea profesorilor, atît în orele de educație fizică cît și în cele de activități sportive extrașcolare. Trebuie, de asemenea, popularizată mai bine gimnastica în rîndurile elevilor. *„Sînt necesare cît mai multe concursuri de gimnastică pe școală, liceu și oraș pentru începători și avansați, pentru toate categoriile* — ne spunea prof. Baizat. *Să-i aducem la aceste concursuri pe cei ce dovedesc aptitudini la orele de clasă, să le oferim posibilități de întrecere, sporindu-le interesul pentru gimnastică. La ora actuală, în orașul nostru se organizează prea puține concursuri de gimnastică. Cu sprijinul profesorilor de educație fizică din școli și al organelor sportive locale, Școala sportivă își propune să organizeze cîteva asemenea întreceri. Considerăm că acest pas va fi de bun augur"*.

Aceasta este situația gimnasticii școlare din orașul Ploiești. Numai cu eforturile tuturor factorilor interesați (profesori, activiști sportivi, elevi) se va putea face cotitura necesară, astfel ca gimnastica, această ramură sportivă cu mare importanță în pregătirea fizică generală a elevilor, să ocupe locul ce i se cuvine și în școlile din orașul Ploiești.

CONSTANTIN ALEXE

Rostogoliri și iar... rostogoliri

Liceul nr. 1 din Roman. Sala de sport de aici este în această perioadă tot mai căutată. Deoarece „lucrul" afară s-a restrîns, am crezut că handbalul, voleiul și baschetul nu vor mai fi singurele sporturi care să predomine în desfășurarea unei lecții de educație fizică și că gimnastica a intrat, măcar acum, în drepturile ei. Dar... iluzii.

Am întrebat profesorii care predau orele de specialitate și răspunsul lor a fost clar: „Cu gimnastica stăm foarte slab, *ne-au spus Maria și Gheorghe Cojocaru.* Și aceasta, îndeosebi pentru faptul că elevii care ne vin în clasa a IX-a nu au—la vîrsta de 14—15 ani—noțiuni de gimnastică. La această vîrstă este foarte greu să începi munca de inițiere..."

Într-adevăr, pentru a începe pregătirea unor viitori gimnaști de performanță, vîrsta de 14—15 ani este cam... înaintată. Dar, de aici și pînă la excluderea elementelor de gimnastică din lecțiile de educație fizică este o cale lungă și — am spune — lăturalnică drumului firesc. Planul calendaristic al profesorilor nu cuprinde nici un element sau exercițiu de gimnastică, Dar, era să uităm: există prevăzute... rostogoliri. Și ca să se vadă prezența gimnasticii în cadrul lecțiilor, sînt alese ca probe de control... tot rostogolirile, care hotărăsc în majoritatea cazurilor, notele elevilor. Gimnastica se reduce la „elementarele" rostogoliri înainte sau înapoi, din „apropiat" sau „depărtat" etc.

Am crezut că la Bacău, gimnastica are mai mulți adepți în școală. Dar, la Liceul nr. 3, unde sînt încadrați 4 profesori de educație fizică, cum am întrebat de gimnastică profesoara de specialitate, Silvia Cumpănașu, *ne-a spus:*

— Vai, să vedeți, la noi este foarte greu, nu se poate lucra, ne este frică să nu se... accidenteze elevii, nu avem condiții... *(Am oprit aici „torentul" scuzelor).*

— *Și, în aceste condiții, ce cuprind planurile calendaristice?*

— Nu v-am spus? Nu se pot crește elemente, nu avem sală, nu...

Tovarășul director adjunct Ion Petrilă — prezent la discuția noastră — intervine: „Cred că nu există pasiune, că profesorii noștri nu dovedesc interes pentru gimnastică. De multe ori asist la orele de educație fizică, dar la nici una dintre acestea nu am văzut executîndu-se elemente din gimnastica sportivă. Se fac doar simple exerciții, în partea pregătitoare, urmărindu-se realizarea încălzirii organismului pentru partea fundamentală a lecției. Este adevărat că nu avem sală de sport și, deci, în anotimpul friguros este foarte greu de desfășurat o activitate sportivă. Dar cred că, dacă ar fi existat mai multă preocupare, profesorii și conducerea liceului ar fi găsit o soluție."

Cele relatate de profesorul Ion Petrilă înfățișează, de fapt, situația adevărată a gimnasticii la Liceul nr. 3 din Bacău. Și dacă realitatea este cunoscută de conducerea liceului nu ne îndoim că se vor lua măsuri pentru remediere.

PAUL IOVAN

LA FIECARE LECȚIE

În preocupările unora dintre profesorii de educație fizică din școlile și liceele craiovene, gimnastica ocupă un loc de frunte. Și constatările noastre vin să argumenteze această afirmație.

Ne-am început raidul cu Liceul „N. Bălcescu". Elevii de aici dispun de două săli de sport, dintre care una este utilată cu toate materialele necesare practicării gimnasticii.

Din convorbirea pe care am avut-o cu profesorul de educație fizică N. Drăgănoiu, și din cele constatate la fața locului a reieșit că în lecțiile de educație fizică se acordă o mare atenție introducerii elementelor de gimnastică.

„Gimnastica, după cum vedeți — ne spunea interlocutorul nostru — **ocupă cea mai mare parte din timpul orei, chiar atunci cînd în plan avem o temă de jocuri sportive. Și e bine să procedăm așa, deoarece exercițiile de gimnastică asigură elevilor o mai mare mobilitate și ușurință în efectuarea mișcărilor specifice jocului pe care vrem să-l învățăm. La lecțiile a căror tematică este gimnastica propriu-zisă, am început cu elementele cele mai simple ca: rostogoliri, cumpene, pod, stat în mîini și pe cap etc. Apoi, am continuat cu învățarea tehnicii diferitelor exerciții la aparate. Aceste deprinderi vor fi perfecționate mai tîrziu, cînd intenționăm să organizăm cîteva lecții în circuit cu elemente de gimnastică".**

Așa se face că la Liceul „N. Bălcescu" există și o bună echipă de gimnastică (de care se ocupă profesorii de educație fizică C. Velescu și Silvia Goanță), din rîndul căreia s-au ridicat multe elemente talentate, dintre care amintim pe Gh. Păunescu și Zotos Stereos.

Am remarcat, de asemenea, existența în număr satisfăcător a materialelor sportive precum și buna lor gospodărire.

Și la Liceul nr. 3 din Craiova gimnastica este nelipsită din lecțiile de educație fizică. Profesoara M. Păcuraru se ocupă cu seriozitate și de pregătirea echipei pentru campionatele școlare. În timpul orelor de clasă pe lîngă exercițiile comune, prevăzute în planul lecției, componentele echipei execută, demonstrativ, o serie de exerciții mai dificile, cu scopul de a atrage la practicarea gimnasticii sportive și pe celelalte eleve.

„În acest fel — ne spunea tov. M. Păcuraru — **pot face continuu selecție din rîndul elevelor care nu fac parte din echipă, dar care se afirmă în timpul orelor.**

O parte din elementele cele mai talentate le dirijez spre Școala sportivă, pentru a face gimnastică de performanță".

Le-am găsit la ore și pe profesoarele Eliza Hulubei și Costica Cerembei. Acestea, deși se ocupă de pregătirea echipelor reprezentative la jocuri sportive, acordă o mare parte din timp efectuării exercițiilor de gimnastică. De pildă, la ora de educație fizică cu clasele a X-a s-au învățat următoarele exerciții: podul de jos, podul de sus, statul pe cap, roata laterală, răsturnarea între două frînghii și escaladarea lăzii.

In unele școli — gimnastica este o floare... uitată

Desen de Al. Clenciu

TRADIȚIA NU EXCLUDE RESPECTAREA PROGRAMEI

Sînt în Craiova și profesori de educație fizică ce nu se interesează de loc de practicarea de către elevi a gimnasticii. De pildă, cei de la Liceul „Frații Buzești". Aici, am stat de vorbă cu profesorii Cornelia Angelescu și I. Combei. Ultimul ne-a declarat solemn că liceul are tradiție în „jocuri". Și asta se și face. Dîndu-și seama că ne interesează gimnastica tov. profesoară C. Angelescu a început să ne „lămurească" asupra faptului că în lecțiile de clasă se introduc și cîteva elemente de gimnastică: rostogoliri, stînd pe cap, elemente de gimnastică acrobatică...

A doua zi am fost din nou oaspeții profesoarei C. Angelescu, de data aceasta la ora de educație fizică. Concluzia? Nici un element de gimnastică într-o oră întreagă. Motivarea a venit apoi surprinzătoare față de cele relatate cu o zi înainte: **„Conducerea școlii îmi cere dansuri populare în loc de gimnastică".**

Am aflat că aparatele de gimnastică au fost scoase afară și s-au deteriorat. Nimeni nu mai știe pe unde se află. Mai rămăseseră cîteva în sală, dar nici acestea nu sînt folosite. Spre sfîrșitul orei la care am asistat, elevii au avut de trecut... dificile probe de control: tracțiuni!

Am discutat după oră și cu directorul școlii, Ștefan Vancea. Acesta ne-a spus că **„deși nu se pricepe la sport, a mai auzit discutîndu-se de calitatea slabă a lecțiilor de educație fizică, ținute de tov. Angelescu. Chestiunea cu dansurile populare este o născocire",** a adăugat dînsul.

Ne întrebăm: cum se vor prezenta profesorii de aici la campionatele școlare fără reprezentanți la gimnastică?

De ce nu se respectă programa de învățămînt?

A. BREBEANU

Raidul nostru a scos în evidență cîteva aspecte pozitive din munca unor profesori de educație fizică din Arad, Ploiești și Craiova în ceea ce privește promovarea gimnasticii în rîndul școlarilor. Desigur, și în alte localități pot fi întîlnite cadre de educație fizică a căror contribuție la dezvoltarea gimnasticii este lăudabilă. Dar, spre regretul tuturor, în multe școli profesorii de educație fizică neglijează gimnastica – atît în cadrul lecțiilor cît și în cel al orelor de activități sportive – punînd, din comoditate, accentul pe jocuri. Firește, este ușor să dai elevilor o minge și să-i lași să joace fotbal, handbal, baschet sau volei și este mult mai greu să-i conduci pe drumul dificil (dar atît de frumos și plin de satisfacții !) al însușirii temeinice a elementelor gimnasticii sportive, acrobatice sau artistice. Mai este, oare, nevoie să insistăm asupra marii contribuții pe care și-o aduce practicarea gimnasticii la dezvoltarea fizică armonioasă a elevului, la întărirea sănătății? Credem că nu!

Instrucțiunile comune ale Ministerului Învățămîntului și Consiliului General al Uniunii de Cultură Fizică și Sport prevăd pentru profesorii de educație fizică OBLIGATIVITATEA introducerii în lecții și în activitățile sportive pe care le desfășoară a tot mai multe elemente de gimnastică. De la ei, de la profesorii de educație fizică (în paranteză fie spus, slab sprijiniți, îndrumați și controlați în această privință de secțiunile de învățămînt ale sfaturilor populare, de organele UCFS și de federația de specialitate), se așteaptă o contribuție tot mai mare la dezvoltarea gimnasticii de masă și de performanță. Să facem în așa fel încît aceste speranțe să nu fie înșelate!